

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Children

کودکان

مینو فتاحی

۰۳ جون ۲۰۱۳

چند دلیل برای کار کودکان

زندگی و سرنوشت کودکان کار در ایران و بی‌مبالاتی دولت در قبال آنها تراژدی انسانی را به دنبال دارد. علی‌رغم سیستم شدید سانسور هر روز اخبار و گزارشات مختلفی راجع به وضعیت این کودکان می‌بینیم. بیشترین حوادث شغلی مربوط به کودکان کار است و آمارهای نگران‌کننده‌ای راجع به افزایش ایدز و اعتیاد و آسیب‌های روحی و روانی در بین آنها وجود دارد. کودکان با مشکلات جسمی و عوارض ناشی از کار مانند سوءتغذیه، بیماری‌های پوستی، کمر درد و... مواجه هستند.

فیسبوک یکی از محلهائی است که عکسهای زیادی از این کودکان و شرایط کارشان دیده می‌شود. معمولاً کاربران در قبال موضوع کودک عکس العمل نشان می‌دهند لایک می‌زنند و گاهی نیز نظراتشان را می‌نویسند. اکثر مواقع اظهار تأسف از شرایط سخت زندگی این کارگران کوچک و محکوم کردن دولت به عنوان مقصر اصلی بسیار برجسته است. اما بعضی موارد قضاوتهائی دیده می‌شود که نیاز به بررسی بیشتر دارد. در اینجا چند نکته را مطرح می‌کنم امید است خوانندگان با نظراتشان به تکمیل این بحث کمک کنند.

۱- فرهنگی که به کار کودک اهمیت می‌دهد، کودکی که کار می‌کند مسؤولیت پذیر است کار لطمه‌ای به رشد او نمی‌زند علاوه بر آن، قدر ارزش پول را بیشتر می‌داند و در آینده هم فرد موفق می‌شود. برای اثبات این نظر به زندگی بعضی افراد سرشناس و موفق که در کودکی کار می‌کرده اند اشاره می‌کنند.

۲- درصد ناچیزی از آمار کودکان کار به کودکان ایرانی تعلق دارد. بیشترین آمار مربوط به مهاجران خصوصاً افغانها است. آنها در ایران کار می‌کنند و پول خود را به افغانستان برای خانواده هایشان می‌فرستند.

۳- کودکان کار مخصوصاً آنهایی که سر چهار راهها دستفروشی می‌کنند عموماً توسط والدینشان به باندهای مختلف اجاره داده می‌شوند در واقع والدین و سرپرست بد مسبب کار بچه‌ها هستند.

۴- والدین کودک معتاد هستند و خود توانائی کار کردن ندارند و آنها او را به منظور تأمین پول موادمخدر به سر کار می‌فرستند.

۵- کودکانی که در درس موفق نیستند ترک تحصیل می‌کنند و خودشان هستند که کار را انتخاب می‌کنند.

۶- کودکانی که توقع بیش از حد توان مالی خانواده دارند و برای تهیه نیازهای نچندان ضروری مانند دوچرخه و موبایل کار می‌کنند.

دولت آگاهانه برای این که بتواند این ایده ها را جابیندازد و بی مسؤولیتی خودش را توجیه، و کار کودک را نادیده بگیرد از ابزارهای مختلفی استفاده می کند. این ابزارها به طور برجسته رسانه ها هستند. مثلاً فلمسازان و گزارشگران با تهیه خبر، مصاحبه و فلم نقش مهمی در رابطه با این قضیه دارند. مثلاً مستند (۴۰ دقیقه بدون قضاوت). یا برنامه هایی که از طرف آموزش و پرورش اجراء می شود. نمایشگاه کار تشکیل داده و اسناد کار کودک معرفی می کنند. مسلماً مهمترین دلیل کار کودک تأمین معاش خود و خانواده اش است و هر دلیل دیگری تحت تأثیر همین نیاز اقتصادی قرار می گیرد:

اولاً؛ اگر کودکان به علت باورهایی که نگاه مثبتی نسبت به کار کودک دارد کار می کنند این وظیفه دولت است که در تغییر این نگاه با استفاده از همان امکاناتی که آن را تشویق می کنند، آسیبهایی که در نتیجه کار برای بچه ها پیش می آید را مطرح کند.

دوم؛ اگر واقعاً بیشترین کودکان کار افغانها هستند باز هم دولت جمهوری اسلامی مقصر است. طبق قوانین بین المللی و پیمان حقوق کودک دولت باید از کودکان مهاجر حمایت کند تا آنها بتوانند درس بخوانند و از سایر امکانات آموزشی استفاده کنند

سوم؛ کودکانی که توسط والدین بی مسؤولیت به کار گمارده می شوند یا در اختیار باندها قرار می گیرند دولت باید برخورد قانونی مناسب با آنها انجام دهد و کودک به خانواده ها و مراکز امن جهت مراقبت تحویل گردد.

چهارم؛ در رابطه با کودکانی که به خاطر اعتیاد والدین کار می کنند باز هم این وظیفه دولت است که از افراد بیمار و ناتوان معناد با در اختیار قرار دادن امکانات مناسب درمانی حمایت کند.

پنجم؛ تعدادی از کودکان به علت آموزشهای اجباری وایدئولوژیک، افت تحصیلی ... از مدرسه ترک تحصیل می کنند و به کار روی می آورند یک دولت مسؤول با سیستم آموزشی خلاق و شاد و در نظر گرفتن تفاوتهای فردی مانع از ترک تحصیل کودکان می شود. البته بیشترین قسمت آموزش و پرورش در دست بخش خصوصی است و امکان پرداخت هزینه برای بسیاری از خانواده ها نیست.

در واقع کارنامه سیاه حکومت اسلامی در بخشهای مختلف نشان داده است نگاهش نسبت به کودکان جدا از بخشهای دیگر جامعه نیست. با توجه به ثروت عظیمی که در کشور وجود دارد، وضعیت کودکان اسفناک است اما برای اعمال سیاستهای ننگین و قتل عام کودکان سوریه ئی از ارسال اسلحه و پول و نیرو کوتاهی نمی کند و یا در مرز افغانستان افراد مهاجری که به امید تغییر شرایط زندگیشان راهی مرز می شود آنها را به گلوله می بندد. اما فعالان حقوق کودک و تمام انسانهایی که از این وضعیت در رنج هستند باید کاری کنند باید تلاش شود تا مطالباتی را به دولت تحمیل کرد.

۱- حمایت همه جانبه از کودکان در تأمین نیازهایشان با اختصاص امکانات مناسب رفاهی مسکن، تغذیه، بهداشت، آموزش، امکانات تفریحی و شادی.

۲- حمایت از کودکان با تصویب قوانین مدرن طبق کشورهای پیشرفته

۳- هر گونه به کارگیری کار کودکان زیر سن هیجده سالگی ممنوع و با سود جویانی که به دنبال استفاده از نیروی کار ارزان کودک هستند برخورد قانونی و جدی شود.

نشریه کودکان مقدمند، شماره ۱۰۴ - خرداد ماه [جوزا] ۱۳۹۲